

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som det vil være spørgeren bekendt bl.a. fra besvarelser af tidligere spørgsmål stillet af Retsudvalget, træffes der i forbindelse med beslutningen om opholdstilladelse som flygtning tillige afgørelse om, hvilken rejsebegrænsning der anføres i den pågældendes fremmedpas eller rejsedokument. Sædvanligvis gælder rejsebegrænsningen for den pågældendes hjemland (for statsløse palæstinensere fra Libanon for forfølgelseslandet (Libanon)). Passet er således påtegnet: »(Gyldigt for rejse til udlandet bortset fra Libanon)«.

Efter ansøgning kan rejsebegrænsningen ophæves efter en konkret vurdering, hvori indgår navnlig varigheden af opholdet i Danmark, formålet med besøget i hjemlandet (forfølgelseslandet) og udviklingen dér, siden ansøgeren fik asyl i Danmark.

I sidstnævnte tilfælde er der »intet illegalt« i at besøge Libanon. Man må i sådanne tilfælde tværtimod glæde sig over den positive udvikling og den normalisering, der er sket i Libanon, og som gør det muligt for palæstinensiske flygtninge ikke blot fra Danmark, men fra hele Vesteuropa at rejse dertil uden risiko for på ny at blive udsat for forfølgelse.

Tilsvarende gælder palæstinenserens transitering af og ophold i Syrien i forbindelse med rejserne til Libanon. Dette bør imidlertid ses i sammenhæng med, at netop forfølgelse fra syrernes side i stigende grad i de senere år af palæstinensiske asylansøgere har været anført som årsag til, at de ikke kunne vende tilbage til og opnå beskyttelse i Libanon.

Også dette forhold blev fra visse sider fremført i forbindelse med vedtagelsen af særloven om de statsløse palæstinensere, som af Flygtningenævnet havde fået afslag på asyl i Danmark.

Uanset om besøgsrejser til forfølgelseslandet betragtes som »illegale« eller ej, for nu at benytte spørgerens terminologi, kommer det ikke bag på mig, at så mange har fundet rejseaktiviteterne og især deres omfang overraskende og grænsende til det odiose. Dette illustreres også af, at der i materialet fra repræsentationerne forekom en række tilfælde, hvor der til grund for familiesammenføringsansøgningerne forelå dobbeltvielser i den forstand, at de pågældende først var blevet viet i Libanon og derefter i Syrien. Ved indgivelse af ansøg-

ningerne anførtes således – antagelig for at dække over opholdet i Libanon – alene den syriske vielse. Tilsvarende eksempler nævnes i Månedstidningen Press, hvor det tillige oplyses, at statsløse palæstinensere ved besøg i Libanon ikke benytter deres danske rejsedokument, men deres tidligere legitimationspapirer, fra dengang de boede i landet.

Spm. nr. S 746

Til *udenrigsministeren* (9/4 92) af:

Pernille Frahm (SF):

»Er det korrekt, at den undersøgelse, udenrigsministeren bebudede den 11. marts 1992, af omfanget af palæstinensiske rejser, inden regeringen fremsatte sit forslag til revision af udlændingeloven, er overflødig, da sagen allerede var fuldt belyst i Udenrigsministeriet?«

Svar (4/5 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den behandling, der efter afgivelsen af mit svar af 9. marts 1992 på Udenrigsudvalgets spørgsmål nr. 76 blev iværksat af justitsministeren, vedrører alene de i svaret baseret på repræsentationernes optælling fremkomne i alt ca. 400 enkeltssager. Udlændingemyndighedernes gennemgang af sagerne har været koncentreret om, hvornår de pågældende har opnået asyl i Danmark i relation til det tidspunkt, hvor de har været på besøg i Libanon og Syrien. Oplysning om tidspunktet for meddelelse af asyl har kun i et fåtal af sagerne foreligget oplyst for repræsentationerne ved optællingen.

Jeg skal i den forbindelse henlede spørgers opmærksomhed på, at netop spørgsmålet om, hvornår de pågældende havde fået asyl, tiltrak sig særlig interesse i den debat, der fulgte af de fremkomne oplysninger om palæstinenserens rejseaktivitet til Libanon og Syrien.

Udlændingemyndighedernes gennemgang af sagerne, jf. justitsministerens oversendelse til Folketingets Retsudvalg, har bekræftet det hidtidige indtryk. Ud af knap 400 sager, hvori er medtaget også et antal libanesiske flygtninge, har knap halvdelen været på besøg i Libanon/Syrien få år efter at have opnået asyl i Danmark. Optællingsperioden dækker som bekendt besøg i årene 1990–92. I alt 185 havde fået asyl i årene 1988, 1989, 1990 eller 1991 med hovedvægten på de to førstnævnte.